

Všeobecný dohovor

o sociálnom zabezpečení medzi Československom a Francúzskom

V MENE ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY

V MENE
ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY
BOL DOJEDNANÝ
TENTO
DOHOVOR S DODATKOVOU DOHODOU,
OSOBITNÝM A ZÁVEREČNÝM PROTOKOLOM

Všeobecný dohovor

o sociálnom zabezpečení
medzi Československom a Francúzskom

PREZIDENT
ČESKOSLOVENSKEJ REPUBLIKY
A
PREZIDENT
FRANCÚZSKEJ REPUBLIKY

vedení želaním zaručiť výhody zákonných predpisov o sociálnom zabezpečení, ktoré sú v platnosti v obidvoch zmluvných štátoch, osobám, pre ktoré platia alebo platili tieto zákonné predpisy, rozhodli sa uzavrieť dohovor a vymenovali na to svojich splnomocnencov a to:

Prezident Československej republiky

pána *Dr. Vladimíra Clementisa*, ministra zahraničných vecí;

pána *Dr. Adolfa Hoffmeistera*, veľvyslanca Československej republiky vo Francúzsku;

Prezident Francúzskej republiky

pána *Roberta Schumana*, ministra zahraničných vecí;

pána *Daniela Mayera*, ministra práce a sociálnej bezpečnosti,

ktorí vymenili si svoje plnomocenstvá a shľadavší ich v dobrej a náležitej forme, dohodli sa na týchto ustanoveniach:

ČASŤ I
VŠEOBECNÉ ZÁSADY

Č l á n o k 1

§ 1

Československí alebo francúzski štátni príslušníci podliehajú príslušným zákonným predpisom o sociálnej bezpečnosti, uvedeným v článku 2 tohto dohovoru a platným v Československu alebo vo Francúzsku a požívajú ich výhody za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci každého z týchto štátov.

§2

Československí alebo francúzski štátni príslušníci, ktorí opúšťajú jeden z obidvoch zmluvných štátov, kde podliehali povinnému poisteniu, aby presídlili do štátu druhého a nespĺňajú v tomto druhom štáte podmienky stanovené pre poistnú povinnosť, môžu dobrovoľne pokračovať v poistení za rovnakých podmienok a v rovnakej lehote, ako poistenci, ktorých poistná povinnosť v tomto štáte zanikla.

Č l á n o k 2

§1

Zákonné predpisy o sociálnej bezpečnosti, na ktoré sa vzťahuje tento dohovor, sú:

1. v Č e s k o s l o v e n s k u:

- a) zákonodarstvo o národnom poistení;
- b) zákonodarstvo o rodinných prídavkoch.

2. vo F r a n c ú z s k u:

- a) všeobecné zákonodarstvo o organizácii sociálnej bezpečnosti;
- b) všeobecné zákonodarstvo o sociálnom poistení osôb v nepoľnohospodárskych povolaniach, upravujúce poistenie nemocenské, invalidné, starobné, pozostalých a pre prípad materstva;
- c) zákonodarstvo o sociálnom poistení zamestnancov a osôb im na roveň postavených v povolaniach poľnohospodárskych, zahrňujúce tie isté riziká a náklady;
- d) zákonodarstvo o rodinných prídavkoch;
- e) zákonodarstvo o úrazovej zábrane a o odškodnení pracovných úrazov a nemoci z povolania;
- f) osobitné systémy sociálneho zabezpečenia, pokiaľ sa týkajú rizík alebo dávok, krytých zákonodarstvami, uvedenými v predchádzajúcich odsekoch, a najmä sústava sociálnej bezpečnosti pre zamestnancov v baniach.

§ 2

Tento dohovor sa bude vzťahovať aj na všetky zákonodarné alebo nariadenia, ktoré zmenili či doplnili, alebo ktoré pozmenia či doplnia zákonné predpisy vymenované v § 1 tohto článku.

Bude sa však vzťahovať:

- a) na akty zákonodarné alebo nariadenia, týkajúce sa nového odvetvia sociálnej bezpečnosti len vtedy, ak dôjde medzi zmluvnými štátmi za tým účelom k dojednaní;
- b) na akty zákonodarné alebo nariadenia, ktoré rozšíria platné systémy na nové skupiny používateľov len vtedy, ak nebudú v tom smere námietky vlády zúčastneného štátu, notifikované vládou druhého štátu v lehote troch mesiacov od úradného vyhlásenia týchto aktov.

Č l á n o k 3

§ 1

Československí alebo francúzski štátni príslušníci, zamestnaní v jednom zo zmluvných štátov, podliehajú zákonodarstvám, platným v mieste ich zamestnania. Ak nevykonávajú zamestnanie, podliehajú zákonodarstvu platnému v mieste ich bydliska.

§ 2

Zo zásady uvedenej v § 1, tohto článku platia tieto výnimky:

- a) zamestnanci alebo osoby im na roveň postavené, zamestnávajú v inom zmluvnom štáte než v štáte svojho bydliska podnikom, ktorý má v štáte tohto bydliska závod, podľa ktorého sa normálne spravuje miestna príslušnosť na poistenie, zostávajú podrobení platným zákonodarstvám v štáte svojho stáleho pracovného miesta, pokiaľ ich zamestnanie na území druhého štátu neprekročí čas šesť mesiacov; ak by toto zamestnanie, predlžujúc sa z nepredvídaných dôvodov nad čas pôvodne predpokladaný, trvalo ďalej než šesť mesiacov, bude sa môcť výnimočne používať zákonodarstvo, platné v štáte stáleho pracovného miesta, ak prejaví s tým súhlas vládou štátu príležitostného pracovného miesta;
- b) zamestnanci alebo osoby im na roveň postavené vo verejných alebo súkromných dopravných podnikoch jedného zo zmluvných štátov, zamestnávajú v druhom zmluvnom štáte buď prechodne alebo ako ambulantný personál, podliehajú výhradne ustanoveniam platným v štáte, v ktorom podnik má svoje sídlo;
- c) zamestnanci alebo osoby im na roveň postavené v úradnej správnej službe, vyslaní z jedného zmluvného štátu do druhého, podliehajú ustanoveniam platným v štáte, z ktorého sú vyslaní.

§ 3

Najvyššie správne úrady zmluvných štátov môžu vzájomnou dohodou určiť výnimky z ustanovenia § 1. tohto článku. Taktiež sa môžu dohodnúť na tom, že ustanovenie o výnimkách, ktoré má na mysli paragraf 2, nebude použité v niektorých osobitných prípadoch.

Č l á n o k 4

Ustanovenie paragrafu 1, článku 3 platí pre zamestnancov alebo osoby im na roveň postavené, nech sú ktorejkoľvek štátnej príslušnosti, zamestnané v diplomatických alebo konzulárnych službách československých alebo francúzskych, alebo ktoré sú v osobných službách úradníkov týchto zastupiteľských miest.

Avšak:

1. z použitia tohto článku sú vyňatí diplomatickí a konzulárni úradníci z povolania, počítajúc v to i úradníkov kancelárskych;
2. zamestnanci alebo osoby im na roveň postavené, ktorí majú štátnu príslušnosť štátu zastúpeného diplomatickým alebo konzulárnym miestom a nie sú definitívne ustanovení v štáte, v ktorom sú zamestnaní, môžu voliť medzi použitím zákonodarstva štátu, v ktorom pracujú, a medzi použitím zákonodarstva štátu, ktorého sú príslušníkmi.

ČASŤ II

OSOBITNÉ USTANOVENIA

Diel 1

Poistenie pre prípad nemoci, materstva a úmrtia

Č l á n o k 5

Československí alebo francúzski štátni príslušníci, ktorí presídlia z jedného zmluvného štátu do druhého, ako i ich oprávnení rodinní príslušníci, ktorí s nimi bývajú v spoločnej domácnosti v štáte nového pracovného miesta, majú nárok na dávky nemocenského poistenia tohto štátu pokiaľ:

1. vykonávali v tomto štáte činnosť zakladajúcu poistnú povinnosť;
2. nemoc sa prejavila po ich príchode na území tohto štátu, ak zákonodarstvo, ktoré pre nich platí v ich novom pracovnom mieste, neobsahuje priaznivejšie podmienky pre napadnutie dávok;
3. splňujú podmienky, ktoré sú predpísané pre požívanie týchto dávok zákonodarstvom štátu ich nového pracovného miesta so zreteľom na dobu poistenia získané postupne v oboch štátoch.

Č l á n o k 6

Československí alebo francúzski štátni príslušníci, ktorí presídlia z jedného zmluvného štátu do druhého, ako i ich oprávnení rodinní príslušníci, ktorí s nimi bývajú v spoločnej domácnosti v štáte nového pracovného miesta, majú nárok na dávky z poistenia pre prípad materstva v tomto štáte, pokiaľ:

1. vykonávali v tomto štáte činnosť zakladajúcu poistnú povinnosť;
2. splňujú podmienky predpísané pre požívanie týchto dávok zákonodarstvom štátu ich nového pracovného miesta so zreteľom na dobu poistenia v štáte, ktorý opúšťajú, a na neskoršiu dobu poistenia v štáte ich nového pracovného miesta.

Č l á n o k 7

Československí alebo francúzski štátni príslušníci, ktorí presídlia z jedného zmluvného štátu do druhého, budú mať nárok na dávky v prípade úmrtia na základe zákonodarstva československého alebo francúzskeho, podľa štátu nového pracovného miesta, pokiaľ:

1. vykonávali v tomto štáte činnosť zakladajúcu poistnú povinnosť;

2. splňajú podmienky predpísané pre požívanie týchto dávok zákonodarstvom štátu ich nového pracovného miesta so zreteľom na doby poistenia získané postupne v oboch týchto štátoch.

Č l á n o k 8

Osoby, ktorým bol vymeraný dôchodok podľa tohto dohovoru na podklade súčtu dôb poistenia, majú nárok na vecné dávky poistenia pre prípad nemoci a materstva, ak splňajú podmienky stanovené zákonodarstvom štátu v ktorom bývajú; náklady týchto dávok uhradzujú nositelia sociálnej bezpečnosti štátu, v ktorom tieto osoby bývajú.

Diel 2 **Invalidné poistenie**

Č l á n o k 9

§ 1

U československých alebo francúzskych štátnych príslušníkov, ktorí boli poistení postupne alebo striedavo v oboch zmluvných štátoch v jednej či viac sústavách invalidného poistenia, sčítajú sa doby poistenia získané v týchto sústavách alebo doby uznané v týchto sústavách za rovnocenné dobám poistenia - za podmienky, že sa tieto doby nekryjú - a to ako pre nárok na dávky peňažné alebo vecné, tak i pre zachovanie alebo opätovné nadobudnutie tohto nároku.

§ 2

Peňažné dávky invalidného poistenia sa vymerajú podľa predpisov zákonodarstva, ktoré platilo pre poistencov v deň prvého lekárskeho zistenia nemoci alebo úrazu, a poskytuje ich nositeľ príslušný podľa tohto zákonodarstva.

§ 3

Ak však na začiatku kalendárneho štvrtročia, v ktorom nemoc nastala, nebol invalid- skorej poistený v sústave invalidného poistenia druhého štátu - podrobený aspoň jeden rok zákonodarstvu štátu, v ktorom bola nemoc zistená, dostane od príslušného nositeľa druhého štátu peňažné dávky podľa zákonodarstva tohto štátu. Toto ustanovenie neplatí, ak je invalidita následkom úrazu.

Č l á n o k 10

Ak po zastavení alebo odňatí invalidného dôchodku nadobudne poistenec nárok znovu, bude nové dávky poskytovať nositeľ, ktorý poskytoval pôvodne dôchodok priznaný - ak možno invaliditu pričítať nemoci alebo úrazu, ktorý bol dôvodom pre priznanie tohto dôchodku.

Č l á n o k 11

Invalidný dôchodok sa premení – pokiaľ je to potrebné – na starobný dôchodok vo chvíli, keď budú splnené podmienky, predpísané zákonodarstvom jedného z obidvoch štátov, podielajúcich sa na úhrade starobného dôchodku. V tomto prípade sa použije ustanovenie dielu 3.

Č l á n o k 12

Najvyššie správne úrady zmluvných štátov upravia vzájomnou dohodou spôsob lekárskej a administratívnej kontroly invalidov.

Diel 3

Starobné poistenie a poistenie pozostalých (dôchodky)

Č l á n o k 13

§ 1

U československých alebo francúzskych štátnych príslušníkov, ktorí boli postupne alebo striedavo poistení v obidvoch zmluvných štátoch v jednej či viac sústavách starobného poistenia alebo poistenia pozostalých (dôchodky), sčítajú sa doby poistenia získané v týchto sústavách alebo doby, uznané týmito sústavami za rovnocenné dobám poistenia – za podmienky, že sa tieto doby nekryjú – a to ako pre získanie nároku na dávky, tak pre zachovanie alebo opätovné nadobudnutie tohto nároku.

§ 2

Ak zákonodarstvo jedného zo zmluvných štátov stanoví pre priznanie určitých zvýhodnených dávok podmienku, aby doby boli získané v povolani, podliehajúcim osobitnej poistnej sústave, sčítajú sa pre priznanie týchto dávok len doby, získané v príslušnej osobitnej sústave alebo v osobitných sústavách druhého štátu. Ak v jednom zo zmluvných štátov nie je pre ono povolanie osobitná sústava, sčítajú sa jednako doby poistenia získané v onom povolaní v jednej zo sústav uvedených v paragrafe 1 tohto článku.

§ 3

Dávky, o ktoré sa môže poistenec uchádzať u francúzskeho nositeľa, určujú sa v zásade tak, že výška dávok, na ktoré by bol mal poistenec nárok, keby bol býval úhrn dôb uvedených v paragrafe 1 tohto článku získaný vo francúzskej sústave, sa znižuje v pomere dĺžky dôb získaných v tejto sústave.

§ 4

Dávky, o ktoré sa môže poistenec uchádzať u československého nositeľa, sa vymerajú v zásade – pokiaľ ide o zložky nezávislé na dobe strávenej v poistení – tým spôsobom, že výška týchto zložiek vypočítaná tak, ako keby úhrn uvedených dôb v paragrafe 1 bol získaný v československej sústave, sa znižuje v pomere dĺžky dôb získaných v tejto sústave.

Zložky dôchodku, ktoré sa menia s dĺžkou poistnej doby a sa vymeriavajú výlučne v závislosti na dĺžke doby získanej v československej sústave, sa nekrátia.

Č l á n o k 14

Ak nespĺňa poistenec po sčítaní dôb uvedených v paragrafe 1, článku 13 súčasne podmienky predpísané zákonodarstvom obidvoch štátov, má nárok na dôchodok v každom zákonodarstve v miere, v akej tieto podmienky spĺňa.

Diel 4

Ustanovenia spoločné pre invalidné a starobné poistenie a poistenie pozostalých (dôchodky)

Č l á n o k 15

Ak zákonodarstvo jedného zo zmluvných štátov viaže priznanie určitých dávok na podmienku bydliska, nemožno tieto dávky odopierať československým alebo francúzskym štátnym príslušníkom, ak bývajú v jednom z obidvoch zmluvných štátov.

Č l á n o k 16

Pri používaní paragrafov 3 a 4 článku 13 berie sa zreteľ len na doby poistenia platné v sústave, v ktorej boli získané, a ktorých dĺžka je najmenej jeden rok ako v Československu tak vo Francúzsku.

Č l á n o k 17

Ak podľa zákonodarstva jedného zo štátov sa dávky vymeriavajú na podklade priemerného zárobku za celú dobu poistenia alebo za časť tejto doby, určí sa priemerný zárobok slúžiaci za podklad pre výpočet dávok uhradzovaných týmto štátom dohodou medzi najvyššími správnyimi úradmi zmluvných štátov, okrem prípadu, keď časť doby, rozhodujúca pre stanovenie priemerného zárobku, bola získaná celkom v sústave tohto štátu.

Č l á n o k 18

Nech je bydlisko oprávneného v Československu alebo Francúzsku, je smerodajné pre zložky dôchodku vyplácaného podľa zákonodarstva jedného z obidvoch štátov, pokiaľ ide o ustanovenie o výške zárobku a o konkurencii dôchodku so zárobkom zákonodarstvo podľa ktorého sa tieto zložky dôchodku vymeriavajú.

Pritom sa neberie zreteľ na zložky dôchodkov poskytovaných podľa sústavy druhého zákonodarstva. Podrobnosti o vykonávaní tohto článku budú stanovené správnu dohodou.

Diel 5
Pracovné úrazy a choroby z povolania

Č l á n o k 19

Proti štátnym príslušníkom jedného zo zmluvných štátov nemožno použiť ustanovenia obsiahnutých v zákonodarstve druhého štátu, ktoré sa týkajú pracovných úrazov a choroby z povolania a obmedzujú nároky cudzincov alebo ich rušia v dôsledku ich bydliska.

Č l á n o k 20

Zvýšenie alebo prídavky poskytované k dôchodkom po pracovných úrazoch podľa zákonodarstiev platných v každom z oboch zmluvných štátov poskytujú sa naďalej osobám, o ktorých hovorí článok 19, ktoré preložia svoje bydlisko z jedného štátu do druhého.

Č l á n o k 21

Ak zamestnanec, ktorému sa dostalo odškodnenie za chorobu z povolania v jednom zo zmluvných štátov, bude uplatňovať pre chorobu toho istého druhu nároky na odškodnenie z hľadiska zákonodarstva svojho nového pracovného miesta v druhom štáte, musí hlásiť príslušnému nositeľovi druhého štátu dávky a prídavky, ktoré predtým poberal za tú istú chorobu.

Nositeľ poskytujúci nové dávky a prídavky vezme zreteľ na dávky predošlé, ako keby ich bol poskytoval sám.

Č A S Ť III

VŠEOBECNÉ A RÔZNE USTANOVENIA

Diel 1
Vzájomná správna pomoc

Č l á n o k 22

Úrady ako aj nositelia sociálnej bezpečnosti oboch zmluvných štátov poskytnú si navzájom služby a pomoc v rovnakej miere ako keby išlo o vykonávanie ich vlastných sústav sociálnej bezpečnosti.

Č l á n o k 23

§ 1

Dobrodienie oslobodenia od poplatkov registračných, kancelárskych, kolkových a konzulárnych podľa zákonodarstva jedného zo zmluvných štátov platné pre listiny, ktoré sa predkladajú správnym úradom alebo nositeľom sociálnej bezpečnosti tohto štátu, rozširuje sa na obdobné listiny, ktoré budú predkladané pri vykonávaní tohto dohovoru správnym úradom alebo nositeľom sociálnej bezpečnosti druhého štátu.

§ 2

Všetky spisy, doklady a listiny, ktoré budú predkladané pri vykonávaní tohto dohovoru, sú oslobodené od legalizačného víza diplomatických a konzulárnych úradov.

Č l á n o k 24

Oznámenia, posielané pri vykonávaní tohto dohovoru účastníkmi ich výhod nositeľom, úradom a súdom jedného zo zmluvných štátov príslušným v odbore sociálnej bezpečnosti, vyhotovujú sa v úradnej reči jedného či druhého štátu.

Č l á n o k 25

Odvolaania, ktoré sa majú podať v stanovenej lehote na úrade alebo u nositeľov jedného zo zmluvných štátov, príslušného prijímať odvolania v odbore sociálnej bezpečnosti, sa považujú za riadne podané, ak sú podané v tej istej lehote na príslušnom úrade alebo u nositeľa druhého štátu. V tom prípade je tento posledný úrad alebo nositeľ povinný postúpiť odvolanie bezodkladne príslušnému miestu.

Č l á n o k 26

§ 1

Najvyššie správne úrady zmluvných štátov vydajú podrobné smernice pre vykonávanie tohto dohovoru alebo dodatkových dohôd, ktoré tento dohovor predvída, pokiaľ by tieto smernice vyžadovali vzájomnú dohodu.

Tie isté správne úrady si oznámia včas zmeny, ku ktorým dôjde v zákonodarstve alebo v správnych opatreniach ich štátov, pokiaľ sa tieto zmeny a tieto opatrenia budú týkať sústav vymenovaných v článku 2.

§ 2

Príslušné úrady alebo služobne každého zo zmluvných štátov si oznámia ostatné opatrenia, ktoré budú urobené pri vykonávaní tohto dohovoru v ich štáte.

Č l á n o k 27

Za najvyššie správne úrady v zmysle tohto dohovoru sa v každom zo zmluvných štátov považujú ministri - každý pokiaľ sa ho týka - do ktorých kompetencie patria sústavy uvedené v článku 2.

Diel 2

Rôzne ustanovenia

Č l á n o k 28

Nositelia, ktorým náleží poskytovať dávky sociálnej bezpečnosti podľa tohto dohovoru, vyplácajú ich platne v mene svojho štátu.

V prípade, že by boli v jednom či druhom zo zmluvných štátov vydané ustanovenia, ktoré by obmedzovali devízový obchod, budú urobené po dohode medzi obidvoma vládami ihneď opatrenia, aby boli zaistené prevody dlžobných súm z jednej i druhej strany podľa ustanovení tohto dohovoru.

Č l á n o k 29

Týmto dohovorom nie sú dotknuté predpisy sústav uvedených v článku 2 o podmienkach účasti poistencov na voľbách, ktoré sa konajú pri vykonávaní sociálnej bezpečnosti.

Č l á n o k 30

Formality, ktoré vyžadujú zákonné alebo vykonávacie predpisy jedného zo zmluvných štátov pre poskytovanie dávok nositeľmi sociálnej bezpečnosti mimo svojho štátneho územia, platia taktiež za rovnakých podmienok ako pre štátnych príslušníkov tak pre osoby, ktorým sa poskytujú tieto dávky na základe tohto dohovoru.

Č l á n o k 31

Opatrenia potrebné na vykonávanie tohto dohovoru, pokiaľ ide o rôzne druhy sociálnej bezpečnosti v sústavách uvedených v článku 2, budú predmetom jednej či viac dodatkových dohôd. Tieto dohody budú sa môcť týkať buď celého územia zmluvných štátov alebo len časti tohto územia.

Dodatkové dohody, ku ktorým dôjde na základe ustanovení tohto dohovoru, upravujú najmä pomery zamestnancov v baniach.

Č l á n o k 32

§ 1

Všetky ťažkosti pri vykonávaní tohto dohovoru budú odstránené vzájomnou dohodou najvyšších správnych úradov zmluvných štátov.

§ 2

Keby nebolo možné takto dospieť k riešeniu, treba urovnať spor rozhodcovským konaním organizovaným dohodou obidvoch vlád. Rozhodcovský orgán je povinný rozhodnúť spor podľa základných zásad a v duchu tohto dohovoru.

Č l á n o k 33

§ 1

Tento dohovor bude ratifikovaný a ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe čo najskôr.

§ 2

Dohovor nadobúda účinnosť prvého dňa mesiaca, ktorý bude nasledovať po výmene ratifikačných listín.

§ 3

Dni, keď nadobudnú účinnosť dodatkové dohody, ktoré má na mysli článok 31, budú stanovené v týchto dohodách.

§ 4

Dávky, ktorých poskytovanie bolo zastavené použitím ustanovení platných v jednom zo zmluvných štátov preto, že oprávnený má bydlisko v cudzine, budú poskytované od prvého dňa mesiaca, ktorý nasleduje po dni, keď tento dohovor nadobudne účinnosť. Dávky, ktoré z toho istého dôvodu nemohli byť zúčastneným priznané, budú vymerané a poskytované počínajúc tým istým dňom.

Tento paragraf sa použije len vtedy, ak budú žiadosti podané v lehote jedného roka odo dňa, ktorým tento dohovor nadobudne účinnosť.

§ 5

Dodatkové dohody, ktoré má na mysli článok 31, stanovujú podmienky a spôsob revidovania nárokov skôr vymeraných ako aj nárokov, ktoré boli obnovené alebo vymerané podľa predchádzajúceho paragrafu pre to, aby sa ich vymeranie uviedlo do súladu s ustanoveniami tohto dohovoru alebo spomenutých dohôd. Ak boli nároky skôr vymerané vyrovnané ich kapitalizovanou hodnotou, nie je dôvod na revíziu.

Č l á n o k 34

§ 1

Tento dohovor sa uzatvára na jeden rok. Bude mlčky obnovovaný z roka na rok, ak nedôjde k jeho vypovedaniu, ktoré treba oznámiť 3 mesiace pred uplynutím lehoty.

§ 2

V prípade výpovedi zostanú ustanovenia tohto dohovoru a dodatkových dohôd, ktoré má na mysli článok 31, v platnosti pre získané nároky, bez ohľadu na obmedzovacie ustanovenia, ktoré by zúčastnené sústavy obsahovali pre prípad poistencovho pobytu v cudzine.

§ 3

Pokiaľ ide o sumy z dôb poistenia získané pred dňom, ktorým tento dohovor stratí platnosť, zostanú ustanovenia tohto dohovoru v platnosti za podmienok, ktoré bude treba stanoviť dodatkovými dohodami.

Č l á n o k 35

Dňom, ktorým tento dohovor nadobudne účinnosť, sa rušia všetky predpisy, ktoré mu odporujú, najmä:

1. článok 3 dohovoru medzi Československom a Francúzskom o vysťahovalectve a prisťahovalectve zo dňa 20. marca 1920,
2. dočasný dohovor o sociálnom poistení medzi Československom a Francúzskom zo dňa 7. mája 1945.

Na potvrdenie toho príslušní splnomocnení podpísali tento dohovor a pripojili svoje pečiatky.

Vyhotovené v dvoch rovnopisoch v Paríži dňa 12. októbra 1948.

Dr. V. CLEMENTIS v. r. L. S.
Dr. AD. HOFFMEISTER v. r. L. S.

SCHUMAN v. r. L. S.
DANIEL MAYER v. r. L.S.